

အောင်မြင်
စာပေ

လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

မြပုလဲခင် ချစ်ပြန်

ပန်း : ဒီဇိုင်း : ၂၀၁၀

အခန်း(၁)

မှန်ထဲမှ ပေါ်လာသောပုံရိပ်ကို ထက်လှူနှစ်စုံ ခြုံငုံကြည့်ကာ သုံးသပ်
လိုက်သည်။ ။

မှန်ထဲမှာ မြန်မာအမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ။

ရုပ်အဆင်းအင်္ဂါ အပြစ်ဆိုဖွယ်မရှိ လှပတင့်တယ်သည်။ ။

ကိုယ်နေဟန်ထား အချိုးကျ လှပပြေပြစ်သည် ၊ လှယဉ်ကျေးမယ်
အနေအထားမျိုးရှိသည်။ ။

ဝတ်စားဆင်ယင် ထုံးဖွဲ့မှု ဟီရိုဩတ္တပ္ပတရားနှင့် ညီညွတ်ပြီး ခေတ်
လည်း မီသော ဝတ်စားဆင်ထား သည်။ ။

ထက်လှူနှစ်စုံ ပြုံးပြလိုက်သည်။ ။

မှန်ထဲမှ ပုံရိပ်ကလည်း လိုက်ပြီးသည်။ ။

ထက်လှူနှစ်စုံ ကျေနပ်စွာဖြင့် မှန်ရှေ့မှ ထွက်ခွာခဲ့လေသည်။ ။

မှန်ထဲမှ ပုံရိပ်လည်း ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။ ။

ထက်လှူနှစ်စုံ ဧည့်ခန်းရောက်တော့ ဂျာနယ်ဖတ်နေသော ဖခင်အား
နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။ ။

"ဖေဖေ...သမီး သွားတော့မယ်၊ ဖေဖေနဲ့ မောင်လေးအတွက် ထမင်း
ဟင်းတွေ ပြင်ဆင်ပြီး အုပ်ဆောင်း နဲ့ အုပ်ထားခဲ့တယ်နော် ဖေဖေ"

"အေးအေး...ဘာမှ နောက်ဆံမတင်းနဲ့ ၊ အေးအေးဆေးဆေးသာ သွား ၊ ရတယ် သမီး"

"ဟုတ်ကဲ့ ဖေဖေ၊ ဒါဖြင့် သွားပြီနော် ဖေဖေ"

ထက်ဏှုန္ဒြေစံ အိမ်ထဲမှ ထွက်ခဲ့သည် ။ လမ်းထိပ်သို့ လျှောက်ခဲ့ပြီး တက္ကစီငှားကာ ဗိုလ်အောင်ကျော် လမ်းသို့ ဦးတည် လိုက်လေသည် ။

သူ့ကို မြင်သူတိုင်း သမင်လည်ပြန် လှည့်ကြည့်ကြသည် ကို ထက်ဏှုန္ဒြေစံ တွေ့မြင်ခံစားနေရသည် ။ ဒါတွေက ရိုးနေပြီဖြစ်သည် ။

ခန့်ညားထည်ဝါသော လှိုင်ထိပ်ထားကုမ္ပဏီ၏ ရှေ့နားတွင် ကားကို ထိုးရပ်လိုက်သည် ။ ကုမ္ပဏီကား များ သာဟု ရေးထားသော ကားပါကင်တွင် ကားများ ရှိနေသလို ကုမ္ပဏီ၏ လုံခြုံရေးဝတ်စုံနှင့် ဝန်ထမ်းက သူ့အနီးသို့ရောက်လာသည် ။

"အစ်မ...ကုမ္ပဏီကို လာတာလား"

"ဒါဖြင့် ကြွပါ...တည့်တည့်ဝင်သွားပါ"

"ကောင်းပါပြီ"

တက္ကစီက ထွက်သွားလေပြီ။ ထက်ဏှုန္ဒြေစံ လှိုင်ထိပ်ထားကုမ္ပဏီ၏ အောက်ဆုံးထပ် ဝင်ပေါက်သို့ အရောက်တွင် လုံခြုံရေးဝန်ထမ်းတစ်ဦး က...

"အစ်မ ဘယ်သူနဲ့ တွေ့ချင်လို့ ပါလဲခင်ဗျာ"

"အတွင်းရေးမှူး လာလျှောက်တဲ့ သူပါ"

"ဪ...ဒါဖြင့် ကြွပါခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် လိုက်ပို့ပေးပါ့မယ်"

လုံခြုံရေးဝန်ထမ်းက ပျူငှာစွာဖြင့် ရှေ့မှ ဦးဆောင်ကာ ပထမထပ်ရှိ

အုပ်ချုပ်ရေးမန်နေဂျာ ရုံးခန်းသို့ ခေါ်သွားလေသည်။ ။

ထက်လူ့န္ဒြေစံ စိတ်ထဲ ကျိတ်၍ ကျေနပ်နေသည်။ ။ ခန့်ညားထည်ဝါ သလို စည်းစနစ်ကျနပုံရသည်။ ။ ဖုန်အမှိုက်သရိုက် မရှိ။ ဆူဆူညံညံ စ ကားကျယ်လောင်စွာ ပြောဆိုဝိုင်းဖွဲ့နေခြင်းမျိုးလည်း မတွေ့ရချေ။

ဝန်ထမ်းတိုင်း ကိုယ့်တာဝန်ကျရာနေရာ ကိုယ့်အလုပ်ကို လုပ်နေကြ ပုံရသည်။ ။

အုပ်ချုပ်မှုမန်နေဂျာ ရုံးခန်းအဝမှ ဝန်ထမ်းကို လုံခြုံရေးဝန်ထမ်းက ...

"အတွင်းရေးမှူး လာလျှောက်တဲ့ သူပါ"

"ကိုယ်ရေးရာဇဝင် အပြည့်အစုံပါ၊ ပါသလား"

"ဟုတ်ကဲ့ ပါပါတယ်"

"လေဘာထောက်ခံစာနဲ့ ဘွဲ့လက်မှတ်တွေကော ပါရဲ့ လား၊ ကျွန်မ ကို ပေးပါ"

"သတင်းစာထဲမှာ ပါတဲ့ လိုအပ်ချက်မှန်သမျှ အကုန်ပါ၊ ပါတယ်"

ထက်လူ့န္ဒြေစံက ပြောရင်း ဖိုင်တွဲကို ပေးလိုက်သည်။ ။

လုံခြုံရေးဝန်ထမ်းက သူ့တာဝန်ပြီးဆုံးသွားပုံရသည် ။
ပြန်လှည့်သွားလေပြီ။

အုပ်ချုပ်မှုမန်နေဂျာ ဟူသော ဆိုင်းဘုတ် တပ်ထားသည့် ရုံးခန်းရှေ့ ဝန်ထမ်းက သူ့ဖိုင်တွဲကို လှန်လှောစစ်ဆေးပြီးနောက် ရုံးခန်းတံခါးကို ခေါက်လိုက်သည်။ ။

အထဲမှ "ဝင်ခဲ့ပါ" ဟူသောအသံကို ကြားလိုက်ရသည်။ ။

"လိုက်ဝင်ခဲ့နော်"

ရုံးဝန်ထမ်းနောက်မှ ထက်လှူကြွေစံ လိုက်ပါ ဝင်ခဲ့လေသည်။ ။

အသက်(၅၀)အရွယ်ရှိ အမျိုးသားမန်နေဂျာက သူ့စားပွဲရှေ့မှ ကုလားထိုင်ကို ညွှန်ပြပြီး...

"ထိုင်ပါ"ဟု လိုရင်းကိုသာ ပြောလေသည်။ ။

"ဟုတ်ကဲ့"

ထက်လှူကြွေစံက ဝင်ထိုင်လိုက်သော်လည်း စာရေး ဝန်ထမ်းအမျိုးသမီးက မထိုင်ဘဲ လက်ရှေ့ယှက်ကာ ခပ်ယိုယိုပင် ရပ်နေသည်။ ။

မန်နေဂျာက လျှောက်လွှာနှင့် ထောက်ခံစာများ ၊ ပညာအရည်အချင်း စသော စာရွက်စာတမ်းများကို ဖတ်ပြီးနောက် လျှောက်လွှာ၌ မှတ်ချက်ပြု လက်မှတ်ရေးထိုးပေးလိုက်ပြီး သူ့ဝန်ထမ်းအား...

"အမ်ဒီဆီ ပို့ပေးလိုက်ပါ"

"ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ"

ထက်လှူကြွေစံလည်း ထရပ်လိုက်ကာ ဦးညွတ်ကာ...

"ခွင့်ပြုပါ ဆရာ"

"ကောင်းပြီ"

ထက်လှူကြွေစံ စာရေးဝန်ထမ်းနောက်မှ လိုက်ခဲ့လေသည်။ ။ ဒုတိယထပ်သို့ ဓာတ်လှေကားမှ လိုက်တက် ခဲ့ရလေသည်။ ။ အုပ်ချုပ်မှုဒါရိုက်တာရုံးခန်းသို့ သူ့အား ခေါ်ဆောင်သွားသည်။ ။

အုပ်ချုပ်မှုဒါရိုက်တာမှာ အသက်(၃၀) ခန့်သာ ရှိသူဖြစ်သည်။ ။

သန့်ပြန့်ကာ စမတ်ကျပြီး ကြည့်ကောင်း သောရုပ်ရည်ကို ပိုင်ဆိုင်ထား
သူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ ။

အမ်ဒီက သူ့လျှောက်လွှာကို ဖတ်ပြီးနောက်...

"ထက်လူ့နှစ်နှစ်နော်"

"ဟုတ်ကဲ့"

"ထိုင်ပါ"

"ဟုတ်ကဲ့"

လိုက်ပို့ဆောင်ပေးသော စာရေးမလေးကိုတော့...

"မင်းသွားနိုင်ပါပြီ"

"ဟုတ်ကဲ့...ခွင့်ပြုပါ"

စာရေးမလေး ပြန်ထွက်သွားသည်။ ။ လည်ပင်း၌ ချိတ်ဆွဲထားသော
နာမည်ကတ်ပြားအရ လှလှဝေ စာရေးဝန်ထမ်းဟု ထက်လူ့နှစ်နှစ် မှတ်
သားထား လိုက်လေသည်။ ။

အမ်ဒီက ထက်လူ့နှစ်နှစ်၏ ကိုယ်တိုင်ရေးလျှောက်လွှာကို ဖတ်ရှုပြီး
နောက် သူ့အား လှမ်းကြည့် လိုက်သည်။ ။

ထူထဲသောမျက်ခုံးနှစ်ဖက်အောက်မှ စူးရှသောမျက်ဝန်းအစုံက တ
ည်ကြည်မှု အပြည့်ရှိသည်။ ။ မထူမပါး နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာကြားမှ အောင်မြ
င်၍ ဩဇာသံ ပြည့်ဝသော ယောက်ျားသံဖြင့်...

"မင်း ဘာဖြစ်လို့ ဒီအလုပ်ကို လိုချင်တာလဲ"

ထက်လူ့နှစ်နှစ်က အေးဆေးစွာပင်...

"ကျွန်မ ဆယ်တန်းအောင်ပြီးကတည်းက အင်္ဂလိပ်စာဂိုက် လုပ်ခဲ့ပါတယ်။ အင်္ဂလိပ်စာ အဓိခန့် ကျောင်းပြီးတော့လည်း အင်္ဂလိပ်စာကျူရှင်တွေကို လိုက်သင်ရတာ အလွန်ပင်ပန်းပါတယ်။ မနက်ခြောက်နာရီခွဲလောက်အိမ်က ထွက်ပြီး ညကိုးနာရီမှ အိမ်ပြန်ရောက်ပါတယ်။ ဒီအလုပ်လုပ်ခဲ့တာ ရှစ်နှစ်ရှိပါပြီ။ ငွေရပေမယ့် ပင်ပန်းပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ဖခင်က ကျန်းမာရေး မကောင်းတော့ ဆေးပင်စင် ယူလိုက်ရပါတယ်။ အမေကလည်း ကျောင်းဆရာမပါပဲ။ အလုပ်တာဝန် တစ်ဖက်နဲ့ ဆိုတော့ ဖေဖေကို ပြုစုဖို့ အချိန်သိပ်မပေးနိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် ကျွန်မဖေဖေကို ပြုစုဖို့ အချိန်ပို ရနိုင်တဲ့ ဒီအလုပ်ကို ပြောင်းလုပ်ချင်တဲ့ အတွက် လာလျှောက်တာပါ။"

"ဟုတ်ပြီ...မင်းလျှောက်လွှာထဲမှာ ဂျပန်စကားပြောနဲ့ အရေးလည်း ကျွမ်းကျင်တယ်ပါတယ်။ တရုတ်စကား လည်း ပြောတတ်တယ်လို့ ပါတယ်။ ဒီဘာသာတွေကို ဘာဖြစ်လို့ မင်းသင်ထားတာလဲ"

"ဂျပန်ဟာ ကမ္ဘာရဲ့ ဒုတိယ စီးပွားရေး အင်အားကြီးနိုင်ငံ ဖြစ်လာတော့ ဂျပန်စာနဲ့ စကားကို တတ်ထားသင့်တယ်လို့ ယူဆလို့ ပါ။ ဒါ့အပြင် တရုတ်လူမျိုးတွေက ကမ္ဘာနဲ့ အဝှမ်း ကျယ်ပြန့်စွာ ရှိလာသလို စီးပွားရေးအင်အားလည်း ဂျပန်နောက်မှာ ကပ်ပြီးလိုက်နေတဲ့ အတွက် တရုတ်စကား ကိုလည်း သင်ထား လိုက်တာပါ။"

အမ်ဒီက ခေါင်းကို ဆက်ခနဲ ညိတ်လိုက်ပြီး လျှောက်လွှာကို ဆက်ကြည့်ကာ...

"မင်းကွန်ပျူတာလည်း ကျွမ်းကျင်တယ်နော်"

"ဟုတ်ကဲ့"

ထို့နောက် အမ်ဒီက သူ့အား အင်္ဂလိပ်လို မေးခွန်းထုတ်သည် ။

"မင်းမှာ သားချင်းဘယ်နှယောက် ရှိသလဲ"

"မောင်တစ်ယောက် ရှိပါတယ်"

"သူကော ဘာလုပ်သလဲ"

"ဆေးတက္ကသိုလ် တတိယနှစ်ကျောင်းသားပါ။ ဆယ်တန်း ဂိုက်ဒ်လည်း လုပ်ပြီး သူ့ကျောင်းစရိတ်နဲ့ သူ ကျောင်းတက်ပါတယ်"

ထို့နောက် ဂျပန်ဘာသာစကားဖြင့် အလှကုန်ပစ္စည်းများ အကြောင်း အနည်းအကျဉ်း မေးလေသည်။ ။

"မင်းမျက်နှာကို အလှခြယ်ဖို့ ဝါသနာပါသလား"

"ပါပါတယ်...ဣတ္ထိရူပံခန့်ဆိုအတိုင်း မိန်းမသားတွေရဲ့ အလှအပ ဟာ ဥစ္စာခန မည်တဲ့ အောင်မြင်မှု လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခုပါပဲ"

"သနပ်ခါးကော ကြိုက်သလား သုံးစွဲသလား"

"ကြိုက်ပါတယ်...သုံးလည်း သုံးပါတယ်။ အောက်ခံနေရောင်ခံ ယူဗီ ပါတဲ့ ခရင် လိမ်းပြီးရင် သနပ်ခါး ကို အမြဲထပ်လိမ်းသလို အိမ်နေရင်း ဆို သနပ်ခါးပဲ လူးပါတယ်"

လှိုင်ထိပ်ထားက ထွက်တဲ့ အလှကုန်ပစ္စည်းတွေကို မင်းသုံးစွဲဖူးသလား"

"အခု ကျွန်မမျက်နှာနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်မှာ လှိုင်ထိပ်ထားထွက် အလှကုန်ပစ္စည်းတွေနဲ့ ခြယ်မှုန်းထားတာပါ"

အမ်ဒီထံမှ နှုတ်ခမ်းများ အနည်းငယ် ကွေးညွတ်သွားသည်။ ။ ပြုံးသယောင်သန်းသွားသည်။ ။

ထက်လူ့နှစ်စုံ ရင်ထဲ လှုပ်ခတ်သွားသည်။ ။ အခြေအနေတွေ အရမ်း

ကောင်းနေသည်။ သူ့ အမ်ဒီ၏ ဂျပန်ဘာသာစကားနှင့် မေးသမျှကို အထစ်အငေါ့မရှိ ကျွမ်းကျင်ကျင် ဖြေဆိုနိုင်ခဲ့သည်။

"ရော့...ဒီစာရွက်ကို ကွန်ပျူတာ ရိုက်ပေးပါဦး"

ထက်လူကြွေစံ သွက်လက်စွာထပြီး အမ်ဒီ ကမ်းပေးသော လျှောက်လွှာစာရွက်ကို လက်နှစ်ဖက်နှင့် ရိုသေစွာ ကမ်းယူပြီး ကွန်ပျူတာစားပွဲ၌ ထိုင်ကာ ခိုင်းသမျှကို သွက်လက်မြန်ဆန် မှန်ကန်စွာ လုပ်ပေး လိုက်လေသည်။

အမ်ဒီက သူ့အနီးမှ ရပ်ကြည့်ကာ တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး ခိုင်းသည်။

သူ၏ ကွန်ပျူတာကျွမ်းကျင်မှုကိုပါ စစ်ဆေးခြင်းဟု ထက်လူကြွေစံကောင်းစွာသဘောပေါက်လေ သည်။

"ကောင်းပြီ...ထက်လူကြွေစံ မင်းကို အတွင်းရေးမှူးရာထူး ဒီနေ့ကစပြီး ခန့်အပ်လိုက်ပြီ၊ ဒီတော့ မင်း ခုနဝင်ခဲ့တဲ့ အုပ်ချုပ်မှု မန်နေဂျာဆီ ပြန်သွားလိုက်ပါ။ မင်းကို သူကလုပ်ထုံးလုပ်နည်းတွေ ညွှန်ကြားသင်ပြပေးလိုက်မယ်"

"ဟုတ်ကဲ့...ကျေးဇူးအထူးတင်ပါတယ်၊ ခွင့်ပြုပါ ဆရာ"

ထက်လူကြွေစံ ဦးညွတ်ကာ အရိုအသေပြုပြီး အမ်ဒီ၏ ရုံးခန်းတွင်းမှ သွက်လက်ပေါ့ပါးသောခြေလှမ်း များ ဖြင့် ထွက်ခွာခဲ့လေသည်။

အခန်း ပြင်ရောက်မှ ပင့်သက်မောကို ရှိုက်လိုက်ပြီး အသက်ဝဝလင်လင် ရှူထုတ် လိုက်လေသည်။

လူ့ဘဝပျမ်းမျှအားဖြင့် အသက်(၇၅)နှစ်အထိ သတ်တမ်းသက်မှတ်လျှင်...

သူ့အသက်(၂၅)နှစ်ပြည့်ခဲ့ပြီ ပထမ သက်တမ်းဘဝကို ပညာလည်း ရှာ ငွေလည်း ရှာခြင်းဖြင့်ပင် ပန်းကြီးစွာ ဖြတ်ကျော်ခဲ့ပြီးပြီ။

ယခု ဒုတိယ သက်တမ်းဘဝကို အပြောင်းအလဲနှင့် အောင်မြင်စွာ သက်သေသင့်သက်သာ ဖြတ်ကျော် နိုင်လျှင် အဘယ်မျှ ကောင်းလိမ့်မည် နည်း။

ကံဇာတ်ဆရာ အလိုကျအတိုင်းပေါ့လေဟု တော့ ဖော့ကာ တွေး ထား လိုက်လေသည် ။

ထက်လူ့န္ဒြေစံ ပထမထပ်သို့ လှေကားမှ ပြန်ဆင်းခဲ့ကာ စောစောက ဝင်ခဲ့သော အုပ်ချုပ်မှု၊ မန်နေဂျာ ရုံးခန်းဆီသို့ သွက်သွက်ကလေး လှမ်း လိုက်လေတော့သည် ။

အခန်း(၂)

ဦးနေရောင်သည် ကားကို ပေါ်တီကိုအောက်၌ ထိုးရပ်လိုက်သည် နှင့် ဒရိုင်ဘာဦးလေးမောင်၏ တံခါး ဖွင့်အပေးကို မစောင့်ဘဲ ကားပေါ်မှ ဆင်းခဲ့လေသည်။ ။

သူသည် စိတ်မြန်လက်မြန်ရှိသော လူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ။

သို့သော် အလုပ်နှင့် ပက်သက်လာလျှင်တော့ စည်းကမ်းအလွန်ရှိသလို တိတိကျကျလည်း ရှိသည်။ ။ လူမှု ရေးပိုင်းနှင့် အလုပ်ပိုင်းကို ဘယ်သောအခါမှ ရောထွေးမထားတတ်။

ထို့ကြောင့် လှိုင်ထိပ်ထားကုမ္ပဏီသည် အောင်မြင်ကျော်ကြားသော စာရင်းဝင် ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခုဖြစ် သည်။ ။

မြန်မာသနပ်ခါးကို ခေတ်မီနည်းပညာများ ဖြင့် အလှကုန်ပစ္စည်းမျိုး စုံကို ထုတ်လုပ်နေသောကုမ္ပဏီကြီး ဖြစ်သည်။ ။

ပြည်တွင်းသာမက ပြည်ပသို့ပါ တင်ပို့နေသောကုမ္ပဏီကြီး ဖြစ်သည်။ ။ ဝန်ထမ်းအင်အား (၃၀၀၀)ကျော် ရှိသည်။ ။

လှိုင်ထိပ်ထားကုမ္ပဏီသည် ဗိုလ်အောင်ကျော်လမ်းတွင် အောက်ထပ်၌ ကုန်ပစ္စည်းအရောင်းပြခန်း၊ ပထမထပ်တွင် အုပ်ချုပ်ရေးရုံးနှင့် ဖြန့်ချိရေးနှင့် ကြော်ငြာဌာန၊ ဒုတိယထပ်တွင် အမ်ဒီ၏ ရုံးခန်းနှင့် ဓါတ်ခွဲခန်း၊

သုတေသနခန်း၊ တတိယထပ်တွင် ငွေစာရင်းဌာန ရှိသည်။ ။

ထို့အပြင် ဗိုလ်ချုပ်ဈေးဟောင်း မျက်နှာစာတန်း အောက်ထပ်တွင် လည်း လှိုင်ထိပ်ထားဆိုင်ခွဲ ရှိသည်။ ။

တောင်ဒဂုံ စက်မှုဇုန်တွင် ကုန်ပစ္စည်းများ ထုတ်လုပ်ရာနှင့် သိုလှောင်ရုံ ရှိသည်။ ။

အမ်ဒီဦးနေရောင်သည် ဓာတုဗေဒ အဓိကဖြင့် ဘွဲ့ရပြီးနောက် ဂျပန်တွင် အလှကုန်များ ထုတ်လုပ်ရေး ပညာသင်ရန် သို့မဟုတ် ဦးကျော်ဇောက စေလွှတ်ခဲ့သည်။ ။

လွန်ခဲ့သော(၃)နှစ်က သူပြန်ရောက်လာသည်။ ။သူ မြန်မာပြည်ပြန်ရောက်ပြီး (၁)နှစ်ကျော်ခန့်အကြာ တွင် ဖခင်ဦးကျော်ဇောကွယ်လွန်သွား၍ ဦးနေရောင်က အမ်ဒီတာဝန်ကိုယူခဲ့ရသည်။ ။

သူ့ မိခင်ဒေါ်ခင်ခင်ထားမှာ လှိုင်ထိပ်ထားကုမ္ပဏီ၏ အမွေကို ဆက်ခံထားသူ ပိုင်ရှင်ဖြစ်သည်။ ။ ခေတ် ပညာတတ်တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်သည်။ ။ သို့သော် အိမ်တွင် သာနေပြီး ဘုရားတရားအလုပ်များ ဖြင့် ငြိမ်းအေး စွာနေသူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ ။ တစ်လတစ်ခါ ကျင်းပသော လှိုင်ထိပ်ထား၏ လစဉ် အစည်းအဝေးသို့တော့ တက်ရောက်ပြီး လိုအပ်သော အကြံဉာဏ်များကို ဖြည့်စွက်ပေးလေ့ရှိတတ်သည်။ ။

မအေတစ်ခု သားတစ်ခု ဖြစ်နေခြင်းကြောင့် လည်း တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အပြန်အလှန် ဂရုတစိုက် အရိပ် တကြည့်ကြည့် ရှိတတ်သည်။ ။

"မေမေ...မေမေ... သားပြန် လာပြီ"

ဦးနေရောင် အိမ်ထဲ ဝင်သည် နှင့် မိခင်ကို မတွေ့ရသဖြင့် လှမ်းကာ အသံပြုလေသည်။ ။

" လာပြီ... သား ကားသံကြားလို့ မေမေဆင်းလာပါပြီ သားရဲ့ ၊ ဘုရားသောက်တော်ရေ လဲနေလို့ ပါ"

မိခင်ဒေါ်ခင်ခင်ထားက လှေကားပေါ်မှ ဆင်းလာရင်း ပြော လိုက်လေသည်။ ။

"မေမေကို ပြောစရာရှိလို့ "

"ထမင်းစား နောက်ကျနေမယ်၊ ပြောစရာကအရှည်ကြီးကို ထမင်းစားရင်းနဲ့ မှ ပြော၊ မေမေ ထမင်းပွဲ ပြင်ခိုင်းလိုက်တော့မယ်၊ သား ရေအရင်သွားချိုးပါလား"

ဦးနေရောင် ဆန္ဒမစောတော့၊ သူလည်း စက်ရုံဘက်ပါ သွားရောက်လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုခဲ့သဖြင့် ငြီးစိစိ ကြီး ဖြစ်နေသဖြင့် ရေချိုးလိုက်ချင်သေးသည်။ ။ ထို့ကြောင့် စောဒက မတက်တော့ဘဲ

"ဟုတ်ကဲ့ အမေ"ဟု ဆိုကာအပေါ်ထပ်သို့ တက်ခဲ့လေသည်။ ။

သူသည် ကုမ္ပဏီမှာ ရာထူးအကြီးဆုံးလူကြီး ဖြစ်ပေမယ့် အိမ်ရောက်၍ အမေနှင့် တွေ့လျှင် ပီတိ ကလေးတစ်ဦးသဖွယ် ဖြစ်သွားတတ်သည်။ ။ စိတ်ကိုလည်း ပေါ့ပါးစွာပင် ထား လိုက်လေသည်။ ။

ဒေါ်ခင်ခင်ထားကလည်း သားဖြစ်သူ ကြိုက်တတ်သော ဟင်းလျာများကို ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်စေ ရန် ထမင်းချက်အား ကိုယ်တိုင်ကြီးကြပ် ချက်စေတတ်သည်။ ။

ညနေစာဟင်းလျာကို ပေါ့ပေါ့ပါးပါးအစာမျိုးသာ စီမံပေးသည်။ ။ အသီးအရွက်ကြော်ကို ဆီအနည်းငယ် နှင့် ပူပူနွေနွေး စားခါနီးမှ ကြော်စေခြင်း၊ အသားဖြစ်စေ၊ ငါးဖြစ်စေ အသားလွှာဖြင့် အသီးအရွက်ပြုတ်ဟင်းချို စီမံပေးရာ၌ တစ်နေ့တစ်မျိုး မရိုးအောင် စီမံ

ပေးသည်။ ဒါကလည်း ခင်ပွန်းသည် ဦးနှောက်သွေးကြောပြတ်ပြီး ရုတ်တရက် သေဆုံးသွားကတည်းက ဒေါ်ခင်ခင်ထားမှာ အစားအသောက် အနေအထိုင်ကအစ ပုံစံပြောင်းပြီး သူ့ဘဝကို သားအပေါ် နှစ်၍ ပုံထားလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

အစာလည်း ဆေး၊ ဆေး လည်း အစာအဖြစ် သားဖြစ်သူကို အစားအစာကအစ ဂရုစိုက်ပေးသည်။

"အား...မွေးနေတာပဲ၊ ဒီည မိန်းက ဘာလဲ မေမေ"

"ငါးပြုတ်ဟင်းချိုနဲ့ ကညွတ်ကြော်၊ ကျောက်ပွင့်သုပ်...သားရဲ့ "

"ကောင်းတယ် မေမေ"

ထမင်းကို တစ်ဆုပ်စာကလွဲ၍ ပိုမစား၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်ကိုသာ များများ စားလေ့ရှိသည်။

ဦးနေရောင်က မိခင်လုပ်ပေးသမျှ ချိုသည် ခါးသည် တစ်ခွန်းမှ မပြောပဲ မြိန်ရှက်စွာ စားသောက်ရင်း မှ ...

"သားပြောမှာ "

"သားပြောမယ်ဆိုတဲ့ "

သားအမိနှစ်ယောက် စကားသံပြိုင်တူ ထွက်သွားသဖြင့် ရယ်မောလိုက်ပြီးမှ ...

"ကိုင်း... သား ပြောတော့"

ပြောချင်နေသော ဦးနေရောင်က မဆိုင်းမတွပင်...

"သားအတွက် ပီအေရီပြီမေမေ၊ ဒီနေ့ပဲ တစ်ခါတည်း တန်းခန့်လိုက်တယ်"

"ဟင်...မြန်လှချည်လား သားရယ်၊ သတင်းစာထဲ တစ်နေ့ကမှ ထည့်တာလေ"

"အလုပ်ရှားပါးနေတဲ့ အခုခေတ်ကြီးမှာ အလုပ်လိုချင်တဲ့ လူတွေက အနံ့ခံကောင်းတယ် မေမေ၊ ချက်ချင်း ရောက်လာကြတာပဲ"

"သား ဘုတ်အဖွဲ့နဲ့ လုပ်တာလား"

"ဘုတ်အဖွဲ့ လုပ်ရင် ရှုပ်တယ်၊ သားအတွက် ပီအေပဲ၊ သား သဘောကျဖို့ အရေးကြီးတယ်မှတ်လား၊ သားကိုယ်တိုင်ပဲ စစ်ဆေးပြီး ခန့်လိုက်တာ"

"ကြည့်လည်း လုပ်ဦးနော်၊ နေ..နေ..ခုဟာက စတုတ္ထမြောက် ပီအေနော်၊ ပီအေ မမြဲတာ မကောင်းဘူး"

မိခင်ဒေါ်ခင်ခင်ထားက အတင်းအကျပ်တော့ မကန့်ကွက်ချေ။ သားဖြစ်သူ၏ စည်းစနစ်ကြီးမှုကို သိ နေသည် လည်း ပါသည် ။

"အရင်ပီအေတွေကလည်း ဘုတ်အဖွဲ့နဲ့ ပက်သက်ရာ ပတ်သက်ကြောင်းတွေက ပါနေတော့ အရည်အချင်း အစစ်အမှန် မပါဘူး၊ သားစိတ်တိုင်းကျမှ မလုပ်ပေးနိုင်ကျတဲ့ ဟာ၊ လုပ်ငန်းလည်း ထိခိုက်တယ်၊ သားလည်း စိတ်ဖိစီးမှု ဖြစ်တယ်၊ ဒီအတွက်တော့ သား သည်းမခံနိုင်တာ သား မှားလို့ လား မေမေ"

"သား မမှားပါဘူးလေ၊ သား စိတ်ဖိစီးမှု ဖြစ်ရတယ်ဆိုတာတော့ မေမေလည်း လက်မခံနိုင်ပါဘူး။ ကိုင်း...အခုခန့်လိုက်တဲ့ ပီအေကို သားဘာလို့ သဘောကျတာလဲ ပြောပြစမ်းပါဦး"

ထမင်းဟင်းကိုလည်း ဖြည်းဖြည်းဆေးဆေး စားရင်း စကားလည်း တပြောပြောနှင့် သားအမိနှစ်ယောက် အချိန်ကို နွေးထွေးစွာ ကုန်ဆုံးစေ

လေသည် ။

"သူက ဂျပန်စကားပြောနဲ့ အရေးအသားလည်း ကျွမ်းကျင်တယ်"

"အင်္ဂလိပ်စကားပြောနဲ့ အရေးကျွမ်းကျင်ရုံနဲ့ လုံလောက်ပါတယ်"

"ဘာသာစကား များများ တတ်တော့ ပိုကောင်းတာပေါ့မေမေ၊ အင်္ဂလိပ်စာလည်း အရမ်းကျွမ်းတယ်၊ အီးမေဂျာနဲ့ ဘွဲ့ရပြီး အင်္ဂလိပ်စာ ကျူရှင်ပြနေတဲ့ ဆရာမကို မေမေရဲ့ "

"ဟုတ်လား"

"နောက်ပြီး တရုတ်စကားပြောပါတတ်သေးတယ်"

"ဪ... သူက တရုတ်လား"

"မဟုတ်ပါဘူး မေမေ... ဗမာစစ်စစ်ပါ"

"ကွန်ပျူတာလည်း ကျွမ်းကျင်တယ် မေမေ"

"အရင်ပီအေတွေလည်း ကွန်ပျူတာတော့ ကျွမ်းကြတာပဲ မှတ်လား"

"ဒါတော့ဒါပေါ့ မေမေ၊ ဒါပေမဲ့ သားဉာဏ်နဲ့ အကဲခတ်မိသရွေ့ကတော့ သူဟာ ထက်ထက်မြတ်မြတ် ရှိတယ်၊ သား စိတ်တိုင်းကျလိမ့်မယ်လို့ ထင်တာပဲ"

"အင်းလေ... သားစိတ်တိုင်းကျရင် ပြီးတာပဲ၊ မေမေကတော့ သားအတွက် ပီအေမြဲပါ့မလားလို့ အမြဲ ကြောင့် ကြခဲ့တာ၊ ဒီတစ်ယောက်ကော မြဲပါ့မလားကွယ်"

"မြဲမယ် ထင်တာပါပဲ မေမေ"

"အင်း... သားရဲ့ စိတ်ကိုလည်း လျှော့ဖို့ တော့ လိုတယ်နော်၊ မင်းရဲ့ ပညာ မင်းရဲ့ ဉာဏ်ကို လက်အောက် ကလူတွေ လိုက်မမိတိုင်း"

ဒေါသကြီးနဲ့၊ စိတ်ကို လျှော့ထားဖို့ လိုတယ်၊ သူဟာ ငါ မဟုတ်ဘူး ၊ ဒီလိုပဲ ငါဟာလည်း သူ မဟုတ်ဘူး ဆိုတဲ့ သဘောတရားလေးတွေ့ သားခေါင်းထဲ မြဲမြံသွင်းထားပါ"

မိခင်ကဆုံးမစကား ဆိုတော့လည်း ဦးနေရောင် စောဒကမတက်လေးစားစွာဖြင့်ပင်...

"ဟုတ်ကဲ့ မေမေ၊ သားမှတ်ထား ပါ့မယ်၊ လိုက်လည်း လိုက်နာပါ့မယ်"

ဟု ကတိစကား ပြု လိုက်လေ သည် ။

မိခင်က အတွင်းရေးမှူး ကိစ္စကို ဒီလောက်နှင့် စကားစဖြတ်ပြီး ငြိမ်သက်နေတော့လည်း သူ့အနေနှင့် ထပ်မပြောတော့၊ အမှန်တော့ သူကပြောပြချင်သေးသည် ။ သူ့ရဲ့ အတွင်းရေးမှူးသည် သမင်လည်ပြန်ငေးလောက် အောင် လှရုံမက အသံကအစ ဆွဲဆောင်မှု ရှိသည့် အကြောင်း။ သို့သော် ဒါတွေကို ရင်တွင်း၌ သာ ထားလိုက်ပြီး စားသောက်လက်စကို အပြီးသတ် လိုက်လေတော့သည် ။

အခန်း(၃)

ရုံးသို့ နံနက်(၉)နာရီ အရောက်လာရပြီး ညနေ(၅)နာရီတွင် ရုံးဆင်းရသည်။ အသွားအပြန် ဖယ်ရီဖြင့် သွားလာရသောကြောင့် ထက်လှူန္ဒြေစံအတွက် အချိန်တွေ ပိုထွက်လာသည်။

ဒါ့အပြင် စနေနေ့ဝက်နှင့် တနင်္ဂနွေနေ့တစ်နေ့လုံးလည်း နားရသဖြင့် ထက်လှူန္ဒြေစံ အိမ်မှုကိစ္စတွေကို ပိုမိုကူညီပေးနိုင်ပြီး သူ့အတွက်လည်း စာဖတ်ချိန်တွေ ပိုရလာခဲ့သည်။

ကုမ္ပဏီအလုပ်သည် အိမ်သို့လည်း ပါမလာချေ။ သူတို့ လှိုင်ထိပ်ထား ကုမ္ပဏီ၏ အိမ်ဒီက ပြတ်သား သည်။

"အလုပ်တွေကို အလုပ်ချိန်အတွင်းမှာ ပဲ မခိုမကတ်ဘဲ ပြီးစီးအောင် လုပ်ကြဖို့ လိုတယ်။ ကိုယ်ရေးကိုယ် တာတွေကို ရုံးချိန်ကို သယ်ဆောင်လာစရာ မလိုသလို ရုံးကအလုပ်တွေကိုလည်း အိမ်ကိုသယ်ဆောင် သွားစရာမလိုဘူး၊ ပြည့်ပြည့်ဝဝ နားကြ၊ မိသားစုအတွက် အချိန်ပေးကြပါ။

နေ့လယ် ထမင်းစားချိန် တစ်နာရီကတော့ စိတ်ကြိုက် ကိုယ်ပိုင်ချိန်ပဲ။ ခင်ဗျားတို့ လုပ်ချင်တာတွေ လုပ်ကြပေါ့ဗျာ၊အဲ... လုပ်ချက်ရာလုပ်ဆိုလို့ လည်း ဥပဒေမဲ့တော့ မလုပ်ကျနဲ့ ပေါ့ဗျာ၊ ကျွန်တော်က အဲဒီကိစ္စ မျိုးတော့ အာမခံ လိုက်ပေးမှာ မဟုတ်ဘူး ဗျ"

အစည်းအဝေးပွဲ၌ ထိုသို့ သတိပေးထားကြောင်းကို လှလှဝေက အရွှန်းဖောက်ကာ အမ်ဒီလေသံနှင့် ပြောပြထား သဖြင့် ထက်လူ့န္ဒြေစံ ပြုံးရယ်ကာ မှတ်သားခဲ့လေသည်။ ။

ဒါတင်မက သူ့အားလည်း အက်ဒီကိုယ်တိုင်က အလုပ်စဝင်သည့် နေ့မှာ ပင်...

"မင်းကို ရုံးကိစ္စအတက်ပဲ တာဝန်ပေးမယ် ထက်လူ့န္ဒြေစံ ငါ့ရဲ့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စကို လုံးဝတာဝန် ပေးမှာ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာလည်း မင်းယုံကြည်ထားလိုက်ပါ"

ဟု ပြောခဲ့ဖူးသည် ကို သူ ကောင်းစွာမှတ်မိခဲ့လေသည်။ ။

ဝန်ထမ်းတွေ ရင်းရင်းနှီးနှီး တွေ့ဆုံချိန်ကတော့ စတုတ္ထထပ်ရှိ သက်သာချောင်ချိရေး စားသောက်ဆိုင် တွင် နေ့လယ်စာစားချိန်၌ ဖြစ်သည်။ ။ ထိုဆိုင်သည် လည်း လှိုင်ထိပ်ထားကုမ္ပဏီပိုင် ဖြစ်သည်။ ။

လပေး လခပေးစား၍ ရသလို လက်ငင်းလည်း ရသည်။ ။ ထမင်းချိုင့် ပါလာသူများကလည်း ထိုအပေါ် ထပ်မှာ ပင် ဝိုင်းဖွဲ့စားသုံးနိုင်ရန်အတွက် စားပွဲ၊ ကုလားထိုင်၊ ဘေစင်၊ လျှပ်စစ်ရေခွေးအိုးများ အလုံအလောက် စီစဉ်ထားသည်။ ။

ထက်လူ့န္ဒြေစံက နိုင်ငံတကာ အဆင့်မီ ခေတ်မီသော လှိုင်ထိပ်ထားကုမ္ပဏီကို သဘောကျလျက်ရှိသည်။ ။ စည်းကမ်းရှိပြီး အမှိုက်နှင့် ဖုန်မရှိခြင်းကိုပင် ကျေနပ်လှလေပြီ။

အလုပ်ဝင်ပြီး (၅)ရက်ခန့်အကြာတွင် ဦးနေရောင်က သူ့အား ခေါ်ကာ...

"မင်းကို စက်ရုံကို ဒီနေ့ လိုက်ပို့ပေးမယ်၊ စက်ရုံက မန်နေဂျာနဲ့ ဝန်"

ထမ်းတွေကို မင်းနဲ့ မိတ်ဆက်ပေး မယ် "

"ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ၊ ဘယ်အချိန် သွားမှာ လဲ "

"မင်း နေ့လယ်စာ စားပြီးချိန်ပေါ့ "

"ဟုတ်ကဲ့... ကျွန်မ အသင့်ရှိနေမှာ ပါ၊ ဒါဖြင့် ကျွန်မကိုခွင့်ပြုပါဦး "

"ကောင်းပြီ "

ထက်လူ့န္တေ့စံ အမ်ဒီ၏ အခန်းမှ ပြန်ထွက်ခဲ့သည် ။ အပြင်ဘက်အခန်း၌ သူနှင့် စာရေးဝန်ထမ်းတစ်ဦး အတွက် အခန်းရှိနေသည် ။

ထိုအခန်းကို ဖြတ်ကျော်ပြီးမှ အမ်ဒီ၏ အခန်းကို ဝင်ခွင့်ရလေသည် ။

ထက်လူ့န္တေ့စံနှင့် တွဲနေရသည့် ကွန်ပျူတာလည်း ကျွမ်းကျင်သည့် စာရေးမလေးမှာ သက်မာဖြစ်သည် ။

"ဘာတဲ့ လဲ မမ "

"စက်ရုံသွားမယ်တဲ့ "

"ဟုတ်လား "

"သက်မာ ရောက်ဖူးသလား "

"ရောက်ဖူးတာပေါ့... သက်မာအကိုနဲ့ ယောက်မက အဲဒီမှာ လုပ်တယ်၊ သက်မာတို့ နေတာလည်း တောင်ဒဂုံမှာ ပဲလေ၊ စက်ရုံနဲ့ နီးတယ် "

"ဪ... "

ထက်လူ့န္တေ့စံ တွေးလိုက်မိသည် ။ လှိုင်ထိပ်ထားကုမ္ပဏီက မိသားစုတော်တော်များများ ၏ ဘဝရပ် တည်နိုင်ဖို့ အတွက် မှီခိုအားထားရာလူ

ပံင်နန်းကြီးပါလားဟု ...။

"ဒါတင်မကသေးဘူး သက်မာ ဖေဖေကလည်း ဂိုဒေါင်မှူးလေ မမ၊ ဒါကြောင့် သက်မာတို့ မိသားစုက ဘော့စ်နဲ့ ဘွားတော်ကို သီတင်းကျွတ် တိုင်း သွားကန်တော့တယ်"

"ကျေးဇူးတရား သိတတ်နေတာ မင်္ဂလာပဲပေါ့ သက်မာ"

ဟု စကားကို အဆုံးသတ်လိုက်ပြီး လုပ်စရာရှိသည် တို့ ကို ဆက်လုပ် လိုက်လေသည် ။

ထက်လူန္ဒြေစံ အလုပ်လုပ်ရင်းမှ အမ်ဒီဦးနေရောင်အကြောင်း တွေး မိသည် ။ အနေအထိုင် တည်ကြည် သည် ။

လူပျိုလူလွတ်တစ်ယောက် ဖြစ်သော်လည်း သူ့အကြည့်များက မရိုင်းစိုင်း။ မျက်လုံးအကြည့်ခါတ်က အစ ဖြူစင်ရှင်းသန့်နေသည် ။ ချစ် သူမရှိ စေ့စပ်ထားသူလည်း မရှိဟု သိထားသဖြင့် အံ့ဩရသည် ။

ဒီလူနှလုံးသားက သံမဏိနဲ့ များ တည်ဆောက်ထားသလားဟု ထင် မှားရလောက်အောင် တည်ငြိမ်လွန်း သည် ။

မိမိလို ပုရိသတို့ နှစ်ခါပြန် သုံးခါပြန် ကြည့်ရအောင် လှပဂေးကို တောင် အမ်ဒီက အေးစက်စွာပင် ကြည့် တတ်သည် ။ မျက်ဝန်းကို စူးစို က်ကြည့်ပြီးသာ စကားပြောတတ်သည် ။

အပိုစကားလည်း မပြော၊ အလ္လာပ၊ သလ္လာပလည်း တစ်လုံးမျှ မပြောချေ။

ထက်လူန္ဒြေစံကလည်း အလှမာန်တော့ရှိသည် ။ တက္ကသိုလ် တက်စ ညီက မေဂျာကွင်း၊ အင်္ဂလိပ်စာမေဂျာ အလှဘုရင်မဘွဲ့ ရထားသူပေပဲ။ သားရှင်အတော်များများ ၏ မျက်စိကျကမ်းလှမ်းမှုကို ခံနေခဲ့ရသလို ယ

ခုလည်း စပ်ဟပ်ခြင်း ခံနေရဆဲပင်။

ဒါ့အပြင် ပုရိသတို့ ကိုယ်တိုင်ကလည်း ချစ်ခွင့်ပန်ခြင်းကို ခံနေရသူ ဖြစ်သည်။ ။

ဆရာဝန်၊ အင်ဂျင်နီယာ၊ စီးပွားရေးပညာရှင် ကုန်သည် ၊ ပွဲစား ဘက်စုံက လူမျိုးတစ်ရာတစ်ပါး ပုရိသ တို့ ၏ ကမ်းလှမ်းမှုကို ငြင်းပါယ်ခဲ့ သူ ဖြစ်သည်။ ။

ဒါကလည်း ထက်လူ့န္ဒြေစံ၏ ခံယူချက်က ပြတ်သား၍ ဖြစ်သည်။ ။

အိမ်ထောင်ရေးကို အချစ်နှင့် သာ တည်ဆောက်ချင်သည်။ ။

နှလုံးသားနှင့် ပက်သက်၍ အနာတရဖြစ်မှုကို သူလုံးဝ လက်မခံနိုင် ပါ။ ။

သူချစ်ကိုယ်ချစ် နှစ်ကိုယ်တူ အချစ်မျိုးနှင့် တည်ဆောက်သော အချစ်၏ ချို့မြန်ခြင်းကိုသာ အလိုရှိ သည်။ ။

အချစ်၏ ခါးသီးခြင်းကို လုံးဝမတွေ့ကြုံလိုပါ။ ။ ထို့ကြောင့် မိမိနှလုံး သား၌ အချစ်စစ် အချစ်မှန် မရသရွေ့ တော့ အိမ်ထောင်မပြု တစ်သက် လုံးအတွက် အပျိုကြီးဘဝနှင့် နိဂုံးချုပ်သွားလိုက်ရုံသာ ရှိတော့သည်။ ။

ဒါ ထက်လူ့န္ဒြေစံ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ပင်။ ။

အိမ်ဒီ ဦးနေရောင်နှင့် နီးနီးကပ်ကပ် နေရတော့ သူ ရင်ခုန်သံနှုန်း ထား မမြင့်တက်စဖူး မြင့်တတ်လာသည်။ ။

သို့သော် အမည်နှင့် လိုက်ဖက်စွာပင် ထိုရင်ခုန်သံနှုန်းထား မြင့်တက်မှုကို ထိန်းချုပ်ထား လိုက်သည်။ ။

မြင်းကမလှုပ်၊ ခုံကလှုပ်မည့် မိန်းမထဲ သူ မပါ။ ။

သူ့ပညာ သူ့အရည်အချင်းအရ သူ့ဘဝကိုသူ ကောင်းစွာရပ်တည် သွားနိုင်သည်။ အောင်မြင်မှုစင်မြင့် တစ်နေရာ၌ အမြဲနေထိုင်သွားနိုင်မည်ဟု ယုံကြည်သည်။

"မမ..ထမင်းသွားစားရအောင်"

"အင်း...သွားမယ်လေ"

လုပ်လက်စအလုပ်တို့ ကို ရပ်နားလိုက်သည်။ စတုတ္ထထပ်သို့ လှေကားကပင် တက်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့ က ထမင်းချိုင့်ပါသည်။ လိုအပ်လျှင်တော့ ဟင်းတစ်မျိုးမျိုး ဝယ်ယူစားသောက်တတ်ပြီး ပုံမှန်အားဖြင့် တော့ ထမင်း ပြီးကော်ဖီတစ်ခွက်တော့ သောက်ဖြစ်ကြသည်။

လှလှဝေနှင့် ငွေစာရင်းကိုင် ဒေါ်ကေသီက ရောက်နေနှင့် သည်။ သူတို့ ကို မြင်တော့ လက်လှမ်းပြလိုက် သည်။

ထက်လူ့န္ဒြေစံနှင့် သက်မာ သူတို့ စားပွဲသို့ လျှောက်သွားပြီး နေရာယူလိုက်သည်။

ဝန်ထမ်းအင်အား တစ်ရာနီးပါးရှိသော ဤအဆောက်အဦး၌ လူတိုင်းကို ထက်လူ့န္ဒြေစံ မမှတ်မိသော် လည်း အားလုံးနှင့် တော့ မျက်မှန်းတန်းမိနေလေသည်။ သို့သော် တွဲမိသည် ကတော့ ဒီလေးယောက်ပဲ ဖြစ်သည်။ အားလုံးက အပျိုကြီးတွေ ဖြစ်ကြသည် ကို။ ငွေစာရင်းကိုင် ဒေါ်ကေသီသည် ဘီကွမ်းဘွဲ့ ရထားသူဖြစ်သည်။ အသက်(၄၀)နား ကပ်နေလေပြီ။ မိဘလုပ်ကျွေးနေသူဖြစ်သည်။

သူတော်အချင်းချင်း သတင်းလွေ့လွေ့ ပေါင်းဖော်မိခြင်းသည် သဘာဝတရားတစ်ခုဖြစ်သည်။

"ကျွန်မ ထမင်းစားပြီးရင် အမ်ဒီနဲ့ စက်ရုံသွားရမယ် မမကေသီ"

"အင်း...သွားရမှာ ပေါ့၊ နောက်ဆိုရင် အမ်ဒီ မပါဘဲလည်း မင်း လုပ်ဆောင်ရမှာ ပဲ၊ ဗိုလ်ချုပ်ဈေးဆိုင် ကော မင်းကိုမပို့သေးဘူးမှတ်လား"

"မပို့ပေးသေးဘူး"

"အဆူဘယ်နှခါ ခံရပြီးပြီလဲ"

"တစ်ခါမှ မခံရသေးဘူး၊ အမ်ဒီက ဆူတတ်လို့ လား"

"အမလေး...ဒေါသကုမ္မာ၊ သူ့စိတ်နဲ့ မတွေ့ရင် လုံးဝသည်းမခံတတ်တဲ့ လူစား"

ဒေါ်ကေသီက ဒိုင်ခံစကားပြောနေကြဖြစ်သည် ။ သူနှင့် ကျန်နှစ်ယောက်က နားထောင်သမားသက်သက် ဖြစ်သည် ။

"ညည်းကံကောင်းတယ် မရွှေထက်၊ အရင်ဆက်ခတေရီတွေတုန်းက ဆို အလုပ်စဝင်တာနဲ့ မျက်ရည်နဲ့ မျက်ခွက်၊ နောက်တော့လည်း အရေထူသွားပုံရပေမယ့် အစမ်းခန့်ကာလပြီးတာနဲ့ ပြုတ်ကုန်တာပဲ၊ သူ့စိတ်နဲ့ တွေ့တဲ့ လူကို မရှိပါဘူး၊ ဒါကြောင့် လူပျိုကြီးဖြစ်တာထင်တယ်၊ ဒါမှ မဟုတ် ခြောက်နေတာပဲ ဖြစ်မယ်"

ဒေါ်ကေသီ နောက်ဆုံးစကားကို သူတို့ ကြားရုံလေသံနှင့် တိုးတိုးကလေး ပြောလိုက်သဖြင့် ထက်ဣန္ဒြေစံ တို့ (၃)ဦးမှာ ပြုံးစိစိလေးဖြစ်သွားရလေသည် ။

"မမကေကလည်း ..ခစ်...ခစ်"

လှလှဝေက ခပ်တိုးတိုးလေး ပြန်တုံ့ပြန်လိုက်သည် ။ ဒေါ်ကေသီက အသောမသတ်သေး။

"ဟုတ်တယ်...မရွှေထက်လို့ ဆက်ခံတေရီကိုမှ သူဖြုတ်ရင်တော့

သေချာသွားပြီ ဂေးပဲ၊ နောက်ဆက်ခံ တေရီကို ယောက်ျားပဲ ခန့်ဖို့ အဆိုပြုလိုက်ရုံပဲ ရှိတော့တယ်"

ထက်လူ့န္ဒြေစံပင်လျှင် မျက်လုံးပြူးသွားကာ...

"မမကေကလည်း ကြံကြံဖန်ဖန်...မဖြစ်နိုင်တာ"

ဟု ပြောလိုက်တော့...

"စောင့်ကြည့်ရသေးတာပေါ့အေ...မိရွှေထက်လို လှပဂေးနဲ့ မှ အမ်ဒီ မကြွေရင် တကယ်ပဲ ဂေးပဲ"

ထက်လူ့န္ဒြေစံ မျက်နှာချက်ချင်းတည်လိုက်ပြီး...

"ဒါတော့ ကြွေမှာ မဟုတ်ဘူး မမကေ၊ ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ ကျွန်မက အလုပ်လုပ်ဖို့ ပဲ ရည်မှန်းပြီးလာ တာ အမ်ဒီကိုခြွေဖို့ မဟုတ်ဘူး "

"ဒါတော့ ကျုပ်လည်း ယုံပါတယ်၊ ညည်းက အမည်နဲ့ လိုက်အောင် လူ့န္ဒြေရှိပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အမ်ဒီ ဘက်က လာရင်တော့ညည်း ခံနိုင်ပုံမလား"

"ကျွန်မရည်မှန်းချက်ထဲမှာ သူချစ်ကိုယ်ချစ် နှစ်ကိုယ်တူအချစ်နဲ့ မှ အိမ်ထောင်တစ်ခု တည်ဆောက်ချင် တယ် မကေ၊ လောလောဆယ် တော့ ပီအေ, အလုပ်မြဲအောင် လုပ်ဖို့ ပဲ စိတ်ထဲမှာ ရှိတယ်၊ ကိုင်း...စားလို့ လည်း ပြီးပြီ၊ အပြင်ထွက်ရမှာ မို့ ကျွန်မတို့ အရင်သွားနှင့် တော့မယ် နော်"

"အေး...အေး"

"ဟုတ်...."

သက်မာကပါ ထက်လူ့န္ဒြေစံနှင့် အတူ လိုက်ပါလာခဲ့လေသည် ။

"နေချင်နေပါဦးလား၊ အချိန်တွေအများကြီး ကျန်သေးတာပဲ"

"မမတို့ သွားရင် ကျွန်မပဲ ကျန်ခဲ့မှာ ၊ အရေးကြီးတဲ့ ဖုန်းတွေလာရင် လက်ခံဖို့ အရေးကြီးတယ်"

"ဪ...ဟုတ်သားပဲ"

သက်မာက မဆိုးပါဘူး၊ ဖင်လည်း မြဲတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီကုမ္ပဏီမှာ သက်တမ်းရှည်နေတာပဲ ဖြစ်မည် ဟု ထက်လှူနှော့စံ သတိထားလိုက်သည် ။

ထက်လှူနှော့စံ ရုံးခန်းသို့ ပြန်ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း အမ်ဒီ ရုံးခန်းကို တံခါးခေါက် အသံပြုပြီးဝင်ခဲ့ လိုက်သည် ။

အမ်ဒီက အခန်းကို ကျောခိုင်းကာ ပြတင်းပေါက်မှ နေ၍ ပြင်ပရှုခင်းကို ငေးကြည့်နေဟန်တူသည် ။ သူ တံခါးခေါက်သံကိုတော့ သတိပြုမိမှာ ပါဟု ထက်လှူနှော့စံ တွေးလိုက်ပြီး...

"ကျွန်မ ထမင်းစားပြီးပါပြီ၊ စက်ရုံသွားမယ်ဆိုရင် အသင့်ဖြစ်ပါပြီ ဆရာ"

ဟု သတင်းပို့လိုက်သည် ။

ထိုအခါမှ အမ်ဒီဦးနေရောင်က နောက်လှည့် လာပြီး...

"ကောင်းပြီ...ဒါဆိုရင် သွားကြမယ်၊ မင်း ဘာကို ယူခဲ့ရမလဲ ဆိုတာ ကော သိသလား"

ဦးနေရောင်က သူ့အားစေ့စေ့ကြည့်ကာ မေးခွန်းထုတ်လိုက်သည် ။

ထက်လှူနှော့စံက မဆိုင်းမတွပင်...

"စက်ရုံရဲ့ ပစ္စည်းအဝင်အထွက်စာရင်း ကုန်ကြမ်းအဝင်စာရင်း နော

က်ဆုံးစာရင်းဇယားတွေရဲ့ ဖိုင်ကို ကျွန်မ အသင့်ပြင်ထားပြီးပါပြီ ဆရာ"

"အိုကေ...ဒါဖြင့် သွားကြစို့"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ"

ဦးနေရောင်၏ နောက်သို့ ဖိုင်တွဲပိုက်ပြီး ထက်လှူန္ဒြေစံ လိုက်ခဲ့ လိုက်လေသည်။ ။

ခါတ်လှေကားတွင် နှစ်ယောက်တည်းဖြစ်နေခြင်းကြောင့် ထက်လှူန္ဒြေစံ၏ ရင်ထဲ လှိုင်းဂယက် အနည်း ငယ်တော့ ထသွားသည်။ ။

သို့သော် ချင်ခြင်းပင် အောက်ရောက်သွားသည်။ ။

ဦးနေရောင်၏ အနက်ရောင် လင့်ခရုဆာကားက ကုမ္ပဏီရှေ့တွင် ထိုးရပ်ထားသည်။ ။

ဒရိုင်ဘာ ဦးလေးမောင်က ရှေ့ခန်းတံခါး ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။ ။

ဦးနေရောင်က ရှေ့ခန်းတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ။ သူဌေးပေမယ့် ဟိတ်ဟန်ကြီးနှင့် နောက်ခန်းမစီးပါ လားဟု ထက်လှူန္ဒြေစံတွေးကာ ကျေနပ်စွာဖြင့် နောက်ခန်း၌ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ။

"ဦးလေးမောင်... စက်ရုံကို သွားမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ အမ်ဒီ၊ ကျွန်တော့်ကို မထက် ဖုန်းဆက်အကြောင်းကြားထားပြီးပါပြီ"

"ဪ...!" ဟု သာ ဦးနေရောင် မှတ်ချက်ပြု လိုက်လေသည်။ ။ ဒီအမျိုးသမီး မဆိုးပါဘူး၊ ရုပ်ချောသလို လုပ်ရည်ကိုင်ရည်ကလည်း ချောမောပြေပြစ်ပေသားပဲဟု လည်း စိတ်ထဲ ကောက်ချက်ချလိုက်သည်။ ။

ထက်လူ့န္တေံ အလုပ်ဝင်တာ(၅)ရက်တော့ ရှိပြီ။ သူစိတ်တိုင်းမကျ တာ ဘာတစ်ခုမှ မတွေ့ရသေးချေ။ သူဖြစ်ချင်တာထက်ကို ပို၍ လာဘ်မြင်ကာ ထက်ထက်မြက်မြက် ရှိနေသည် ကို တွေ့ရသဖြင့် ဦးနေ ရောင် အကျေ နပ်ကြီး ကျေနပ်လျက်ရှိသည် ။

သို့သော် သူ ရင်တွင်းခံစားချက်က မျက်နှာပြင်သို့လည်း ရောက်မ လာ၊ နှုတ်သို့လည်း ပေါ်ထွက်မလာ ချေ။ တည်ကြည်သော မျက်နှာထား နှင့် ငြိမ်သက်လျက်ရှိနေသည် ။